

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΘ' (ΕΣΑΜΗΝΟ Α')

Ἀθήνα, 15 τοῦ Φλεβάρη 1922

ΑΡΙΘ. 755 (ΦΥΛ. 4)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ : Διπλή ζωή

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ : Τὸ τάμα

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ : Ἀμφιβολία

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΥΣΗΣ : Γράμμα πρὸς τὸ Ν. Κονεμένο

Κ.ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Ἀνέκδοτα γράμματα πρὸς τὸν Ντίντριχ

ΑΛΚΗΣ ΘΡΥΛΟΣ : Τὸ τραγούδι τοῦ Ναοῦ

ΑΠΟΛΛΩΝ : Σηησμένες μέρες

ΜΑΚΒΕΘ : Ξεπροβόδισμα.

Π. Ι. ΚΑΠΑΣΑΚΑΛΗΣ : Ὁ στίχος

ΜΑΓΟΣ : Παράπονο

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ : Νεοελληνική φιλολογία. — Ἡ κοινὴ γνώμη. — Χωρὶς γραμματόσημο.

ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ

Στῆς μοναξιᾶς μου τὸνειρο, πολλές φορές σὲ βρῆκα
κόρη στοχαστική,
ποὺ μ' ἔνα γάμο ἡλιόφωτο, νὰ φέρης μόνη προῖκα
μιὰ γλύκα ψυχική.

Ἀρματωμένη ἀπὸ καρδιά δοσμένη στὸ μεθήσι
νέας τέχνης κι ὁμορφιάς,
νᾶχης τῇ σκέψῃ δροσερὴ καὶ νᾶσαι ἡ πλούσια βρύση
γαλήνιας συντροφιάς.

Νὰ πολεμᾷς μὲ τὴν ψυχὴ τοῦ κόσμου τὴν ἀπάτη,
ποὺ δὲν ἀποδειλιᾷ,
κι ἄλλο νὰ μὴν πορεύεσαι, παρὰ τὸ μονοπάτι
ποὺ φέρνει στὴ φωλιά.

Πλατιά ν' ὀνοίγῃς τὰ φτερά. Τὸ πέταμά σου νᾶναι
δύση κι ἀνατολή.
Μὰ πάντα πιδ θερμότερα τὰ χεῖλη νὰ διψᾶνε
γιὰ μέ, τὸ θεῖο φιλί.

Νᾶναι γιὰ μὲ ἡ ἀγάπη σου, σὰ χέρι καὶ βοήθεια
στὰ μαῦρα δειλινά,
καὶ κάθε δρόμος μου ἀνοιχτός, ἀπ' τὰ γενναῖα σου στήθια
γιὰ πρῶτα νὰ περνᾷ.

Κ' ἡ πίστη σου νᾶναι γιὰ μέ, σὰ γλύκα τοῦ χειμῶνα
κατόπι ἀπ' τὸ βοριά.
Νὰ μοῦ στηρίξῃ, σὰ ραβδί, τὸ κουρασμένο γόνα
πρὸς τὴν ἀνηφοριά.

Μὰ ὅσο δική μου κι ἀγαθή,—νᾶσαι μαζί σὰν ξένη
καὶ σὰν ξεχωριστή.
Κάτι ἀπὸ σὲ ἀξεδίψαστο κι ἀχόρταστο νὰ μένῃ
σὰ φλόγα ἐνοῦ ἐρασιῇ.

Καὶ σὰ γεράσουμε κ' οἱ δύο, πρῶτος ἐγὼ νὰ σβῆσω
σὰν ἡμερο πουλί,
κι ἀπὸ τῇ γῇ μισεύοντας, στὰ μάτια σου νὰ ζήσω—
νὰ ζήσω πιδ πολλὸ.

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ